

Heinkel P.1079B

1:72
PLT 174

Heinkel P.1079B-II "German Night Fighter Jet Project"

Pod označením P.1079 bylo na konci druhé světové války u firmy Heinkel navrženo pět příbuzných projektů dvoumotorových stíhaček a průzkumných letounů. Jednotlivé varianty byly rozlišeny písmeny abecedy. První návrh P.1079A byl středoplošník s náběžnou hranou pod úhlem 35° a motýlkovými ocasními plochami. Dvoumístná posádka seděla zády k sobě v kokpitu umístěném blízko přídě. Dva proudové motory HeS 011A (nebo Jumo 004B) byly umístěny mezi trup a kořeny křídel.

Projekt P.1079B byl velmi podobný verzi A, pouze byl zkrácen trup a vypuštěny ocasní plochy, což vyústilo v podobu létajícího křídla. Jednoduchá svislá ocasní plocha nahradila motýlkové ocasní plochy z P.1079A. Konce křídel byly svěšeny dolů a náběžná hrana měla úhel 45°. Sedačky v kokpitu byly umístěny stupňovitě, což umožnilo zkrácení přídě. Druhá varianta P.1079B-II postrádala svislou ocasní plochu a podobala se více klasickému létajícímu křídlu. Svěšení křídel bylo větší a motorové gondoly byly širší než u předchozích dvou strojů, díky tomu se mohl podvozek zatahovat do šachet mezi trup a gondoly. Kabina byla jednomístná.

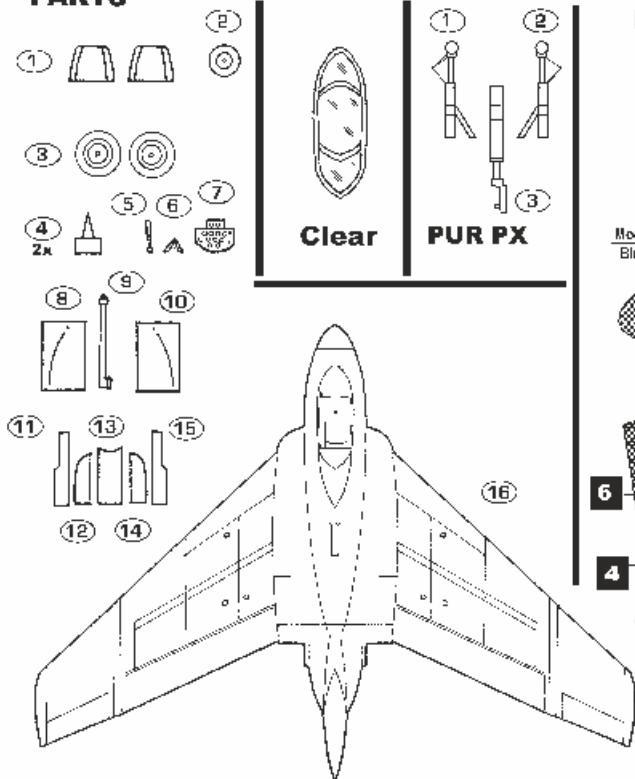
Poslední tři varianty této série navrhli inženýři u Heinkela s konvenčnějším uspořádáním ocasních ploch. Všechny byly navrženy jako noční stíhačky, kromě P.1079C, který byl navržen jako průzkumný letoun s úhlem náběhu křídla 45°. Noční stíhací verze (A-1) měla nést centimetrový radar. Verze D a E měla mít křídla s úhlem náběhu 35°, ale více již o nich není známo.

Tech. Data: rozpětí: 13 m, délka: 9 m, max. rychlost: 1015 km/h, výzbroj: 4x kanon MK 108 ráže 30 mm.

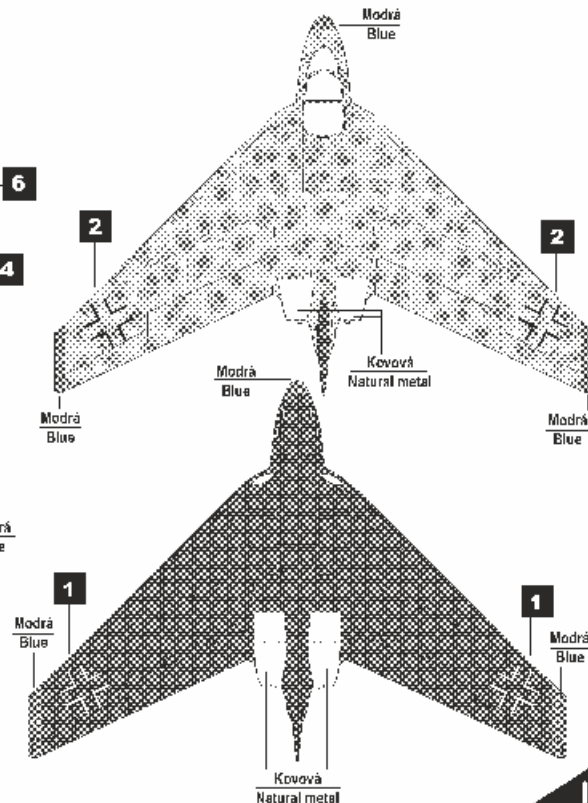
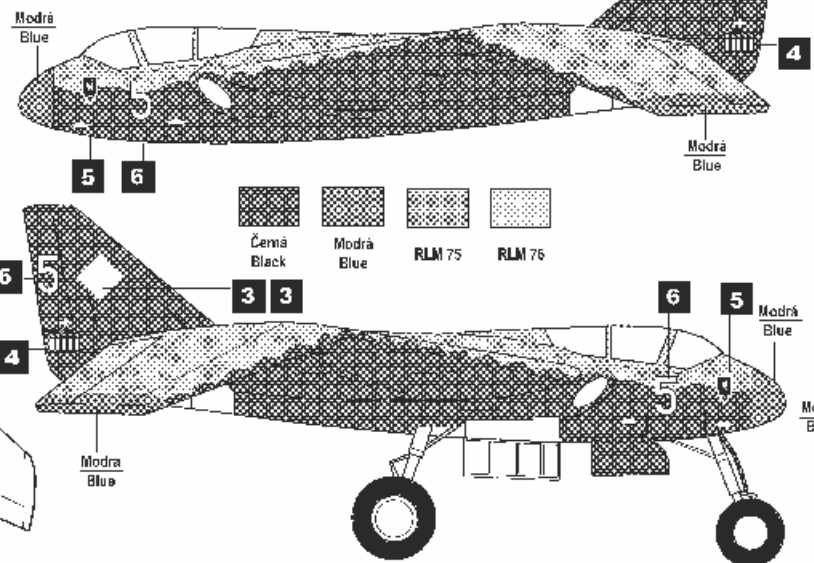
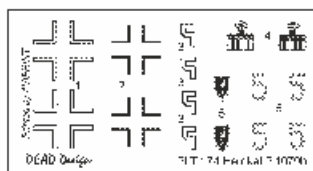
These twin-jet fighter and reconnaissance planes were designed at the end of World War II by Heinkel co. in five related projects designated P.1079. The particular versions were differentiated by alphabetical lettering. The first version P.1079A was of mid-wing layout, with 35° sweepback wings and V-tail. The crew of two sat back-to-back in a cockpit near the nose. Two HeS 011A (or Jumo 004B) turbojets were mounted next to the fuselage in the wing roots. The P.1079B bore a strong resemblance to the A version, though the fuselage was shortened and tail had been deleted resulting in a flying wing layout. A single vertical fin replaced the V-tail of P.1079A and the wings were gulled and swept more sharply at 45°. The seats of the pilots were staggered, permitting the nose to be shortened. A second version of the P.1079B-II with the vertical fin omitted looked more closely to a true flying wing design. The gulling of the wings was more considerable and the engines were more widely spaced, allowing the main undercarriage to be accommodated between the engines and fuselage. It was single seat version. For the last three versions in the series the Heinkel designers reverted to a more conventional tailed layout. All were designed as night fighters except for the P.1079C, which was designed for reconnaissance duties with 45° sweepback wings. The night fighter version (A-1) was to carry centimetric AI radar. The D and E version had 35° sweepback wings but otherwise their layout is unknown.

Technical data: wing span: 13 m, length: 9 m, max. speed: 1015 kph, armament: 4x 30 mm MK 108 cannon.

PARTS

Decals 1-6

a

b

